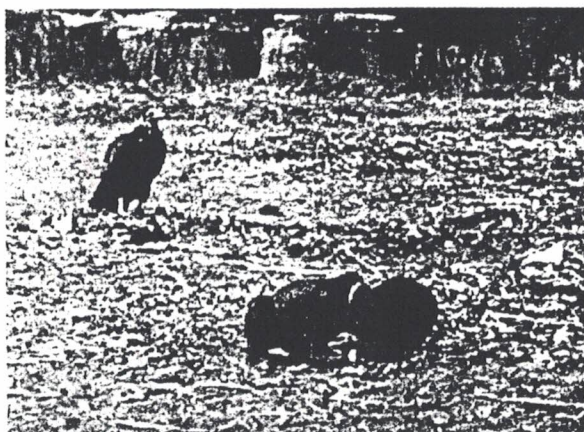

Η φωτογραφία και ο επιλήσμων κόσμος

Τη φωτογραφία που παρουσιάζω σήμερα ίσως κάπου, κάποτε να την έχετε ξαναδεί. Τραβήχτηκε το 1984 από τον Νοτιοαφρικανικό φωτορεπόρτερ Kevin Carter στο Σουδάν. Δείχνει ένα παιδάκι να προσπαθεί, σχεδόν έρποντας, να φτάσει λίγα μέτρα πιο πέρα, όπου άνθρωποι της Unicef μοιράζουν φαγητό. Πίσω του, στα 2-3 μέτρα, ένας γύπας περιμένει. Και γνωρίζετε τι περιμένει πάντα ένα όρνιο. Να πεθάνει το θύμα του και μετά να ορμήσει και να το κατασπαράξει. Δυστυχώς δε μάθαμε ποτέ τι απέγινε το παιδί της φωτογραφίας. Μάθαμε όμως, ότι ο K.Carter σήκωσε το παιδί και το πήγε στους γιατρούς.

Όταν ο K. Carter επέστρεψε στη Νότια Αφρική, περιέπεσε σε βαθιά κατάθλιψη. Λίγους μήνες αργότερα αυτοκτόνησε. Η φωτογραφία του, που σοκάρισε όλον τον κόσμο, τιμήθηκε με το βραβείο Pulitzer και χαρακτηρίστηκε ως μια από τις καλύτερες φωτογραφίες του περασμένου αιώνα.

Γιατί όμως παρουσιάζω ξανά αυτή τη φωτογραφία; Γιατί, κάθε μέρα που επισκέπτεται κανείς την ιστοσελίδα της Unicef βλέποντας τα στατιστικά στοιχεία, διαπιστώνει με λύπη ότι όλο και περισσότερο αυξάνεται ο αριθμός των παιδιών στον κόσμο, που όμοια με αυτό που βλέπετε στη φωτογραφία, έχουν πίσω τους ένα όρνιο που περιμένει να πεθάνουν. Μπροστά, λοιπόν, καμιά ελπίδα!

Κι όμως, στον πολιτισμένο κόσμο που ζούμε, άνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά από ασθένειες που οφείλονται στην παχυσαρκία, ενώ οι κυβερνήσεις των κρατών ξοδεύουν τεράστια ποσά σε ξέφρενους στρατιωτικούς εξοπλισμούς. Όλα αυτά δείχνουν καθαρά πως το βαρόμετρο της ηθικής ευαισθησίας μας έχει πέσει πολύ χαμηλά. Ίσως αν αλλάξουμε πορεία, σκεφτούμε διαφορετικά και αγαπήσουμε πραγματικά τους συνανθρώπους μας, το μικρό παιδί της Αφρικής, απαλλαγμένο από το σκοτεινό φάσμα της πείνας, θα μπορεί να ελπίζει ότι ροδίζει μια νέα ανατολή για τον ετοιμοθάνατο, σήμερα πολιτισμό μας. •